№ 17.

სახალხო გაზეთი

№ 17.

ორშაბაბათი, 26 მაისი 1910 წ. ყოველდღიური საპოლიტიკო და სალიტერატურო გამოცემა წელიწადი პირველი

ამ წლის 7 მაისიდან გამოდის

ყოველდღიური საპოლიტიკო და სალიტერატურო

საბახალხო გაზეთი

ყოველ-დღიურ გაჰოცემის გარდა გაზეთს ექმნება კვირეული

სურათებიანი დამატება

გაზეთის ფასი დამატებიანა: წლით როგორც ქალაქში ისე ქალაქ გარედ ღირს 8 მან. 50 კ., ნახევარი წლით—4 მან. 80 კაპ., ერთი თვით—80 კაპ.

ცალკე ნომერი ყველგან ერთი შაური

დამატებით ნომერი (კვირისა) 7 კაპეიკი.

ადრესის გამოსაცვლელი ფასი 40 კაპ.

გაზეთის გამოწერა შეიძლება მხოლოდ ყოველ თვის პირველ რიცხვიდან.

განცხადების ფასი: ჩვეულებრივი სტრიქონი პირველ გვერდზე პეტიტით ღირს 15 კაპ.; უკანასკნელზე—10 კაპ., სხვა ადგილებიდან გაგაჰაიის გარეშე) მიღებულ განცხადებათა ფასი: სტრიქონი პეტიტით ტექსტის წინ 20 კაპ., უკან—10 კაპ. საგანგებოდ განცხადების დაბეჭდვა პირველ გვერდზე თითოჯერ სადამოს 4 საათამდე ღირს 3 მ. ოთხი საათის შემდეგ მეტი ეღირება.

* * * *ხელის-მოწერათა საყურადღებოდ* * * *

კანტორა აცხადებს, რომ გაზეთის ყოველ მიუღებლობაზე ხელისმოწერმა უნდა აცნობოს ხოლმე, რათა ყურადღება მიაქციოს გაზეთის წესიერად მიღებას.

„სახალხო გაზეთის“ კანტორა ღია ყოველ დღე, კვირა-უქმეების გარდა, დილის 9 საათიდან 3 საათამდე და ნაშუადღევის 5 საათიდან 7 საათამ.

წერილები და ფული უნდა გამოიგზავნოს ამ ადრესით: **Тифлисъ, Большая Ванкская ул., № 12, Семену Пашалишвили.**

გამგეობა და საბჭო **ბათუმის საურთიერთო ნდობის საზოგადოებისა** გულითადის მწუხარებით აუწყებს ნაცნობთ და მეგობართ, რომ ოც-და-ოთხ მაისს გარდაიცვალა წევრი გამგეობისა

თავ. ნიკოლოზ პეტრესძე ნაკაშიძე.

გამოსვენება მიცვალებულისა დანიშნულია 26 ამ თვეს, წირვა დაიწ. დილის 10½ ს.-ზე ქვაშვეთის ეკკლესიიდან კუკიის სასაფლაოზე.

ელია, ლევან, ივანე, ალექსანდრე და ელენე **ნაკაშიძეები** აუწყებენ ნათესავთა, მეგობართ და ნაცნობთ თავისი ძმის

ნიკოლოზ ნაკაშიძის

გარდაცვალებას. მიცვალებულს გამოასვენებენ ქვაშვეთის ეკლესიიდან კუკიის სასაფლაოზე ოთხშაბათს 26 მაისს. წირვა დაიწყება დილის 10½ საათზე. (1—უ.—1)

ნინო გიორგის ასული, ალექსი დესმას ძე ხუბუტიები შვილებითურთ, უსაზღვრო მწუხარებით მოკულნი, აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთ, რომ შაბათს, 5 ივნისს დანიშნულია ორმოცის წირვა და პანაშვიდი დაუვიწყარი შვილის—ქალთა გიმნაზიის მეექვსე კლასის მოწაფის

ალექსანდრას (საშა)

სულის მოსახსენებლად დ. ახალ-სენაკის წმ. გიორგის ეკლესიაში. წირვა დაიწყება 9 ნახევარ საათზე. (1—ნ.—1)

ქართული სათავად-აზნაურო თეატრი

ხუთშაბათს, 27 მაისს 1910 წელსა

აკაკი წერეთელი

წაიკითხავს ლექციას

„ქართული არქეოლოგიური ნაშთები“

1. შესავალი, 2. შემოსევა აზიელ დამპყრობელთა: მურვანყრუსი, ჩინგისყაენისა, თემურლანგისა, ბაიაზეთისა, შახბაზისა და სხვათა: 3. ამ შემოსევისაგან გადარჩენილი ნაშთები, 4. სალარო თვალსაჩინო არქეოლოგიურ სიძველისა, 5. ხალხის გადმოცემებში და ზღაპრებში დარჩენილი ნაშთები.

ფასები განახევრებულია **დასაწყისი დღის 12 საათზე.**

ხუთშაბათს, 27 მაის, სალამოს 8 საათზე,

სამეურნეო ბანკში დანიშნულია საზოგადო ჩვეულებრივი

კრება

საქართველოს საისტორიო და საეთნოგრაფიო საზოგადოებისა. წაკითხულ იქნება პეტერბურგის უნივერსიტეტის პრივატ-დოცენტ ივ. ჯავახიშვილის მიერ რეფერატი ამ სათაურით:

ეკონომიური მდგომარეობა საქართველო.

ლოკი მოწინააღმდეგეების მფლობელობის დროს

ამასთანავე განიხილავენ საკითხს **მიწის შეძენის შესახებ მუზეუმისათვის** და ამოირჩევენ საზოგადოების ახალ წევრებს. კრებას გარეშეთაც შეუძლიანთ დაესწრონ. (1—უ.—1)

ტფილისის კერძო სამკურნალო

30 მუდმივი სწორდით და სამშობიარო განუყოფელებით.

დღე ა რის ყოველ დღე გარეშე მოსიარულე ავადმყოფთათვის.

ქსენიას ქუჩ, სახლი № 7 „ვეტცელის“ სასტუმროს ახლოს, ტელეფონი № 590.

ლამბაშიძე ვ. დ.: შინ. და ბავშვ. ყ.-დღე; გარდა კვირა. 11-12 საათ.

გედევანიშვილი მ. ა. ნერ. და ელექ. ორშ., ოთხშ., და პარ. 10½—11 ს.

გორბოვსკი-ზარანეკი ე. ვ. თვალისა. ყოველ-დღე კვირის გარდა 12—1 საათ.

გურკო გ. ა. შინაგ. შაბ. 1—2 ს. და კვირას 11—12 ს.

კარშინი. ბ. ბ. კან. და ვენ., ყოველ დღე კვირას გარდა 21/2—31/2 ს.

მაღალაშვილი გ. გ. შინ., სამშ. და შაბ. 10—12 ს.

ქიქოძე ტ. ს. შინაგანი. ორშ. და ოთხშაბ. 9—10 ს.

მანსვეტოვი ვ. მ. შინ., ორშ., ოთხშ., და ხას. 1—2 ს.

მელიქიშვილი. ნ. მ. ქირურ. და დედაკაც. ყოველდღე 12—1 ს.

ფირალოვი რ. ბ. ქირურ. ყოველ-დღე 11—12 ს.

პაპოვი ვ. ბ. ქურ., ყელის და ცხვი., ყო. დღე გარდა პარას. 2—2-ნახ. ს.

სობოლევსკი გ. ვ. ქირურ., ყოვ. დღე, 9—11 ს.

სამკურნალოს აქვს მოწყობილი საკუთარი მიკრო-ქიმიურ. და ბაქტერიოლოგიური ლაბორატორი. რომელსაც განაგებს ექიმი ე. გ. ფედოროვი.

რჩევა ღირს 50 კ., საწოლები 2 მახეთიდან დაწყებული. ოპერაც. კონსულტაც., ელექტრონით წვა., მასსაჟი, ყვავილის აცრა, ძიძათა შემოწმება და სხვა შეღავათ. საფასურით. (200—ნ.—186)

არიფიანა-მაისობა

დანიშნული ედემის ბაღში, 27 მაისს ხუთშაბათს, ტფილისის ქართულ ფილარმონიული საზოგადოების სამუსიკო სკოლის სასარგებლოდ

გადაიდო კვირისათვის 30 მაის

ავეჯეულობით მოწყობილი ნომრები

„იალგუზი“

გაიხსნა. ოლგინის ქუჩა, № 8. ოცი ოთახი ყოველგვარი მოწყობილობით, ცივი და თბილი ვანები. ნომერის ფასი 80 კ.—3 მ. 50 კ. თვიურად ფას დაკლებით. ზრდილობიანი მოსამსახურეები; სიწმინდე და ბეჯითობა.

(3—1) პატრონი **ზენო.**

ხუთშაბათს, 27 მაისს, 1910 წ.

ტფილისის სახალხო უნივერსიტეტის სასარგებლოდ გაიმართება

მუშტაიდში

დიდი სეირნობა

დილით ბავშვებისათვის, საღამოთი დიდებისათვის.

პროგრამა: ექიმ სობოლევსკის სურათები ეკრანზე აფრიკაში მოგზაურობიდგან (სურათი ეგვიპტის, სუდანისა და კონგოსი), „საჭანელა“, ოპერიდან „მხიარული ქვრივი“, ფეიერვერკები, რუმინიელი ორკესტრი ნაციონალურ კოსტიუმებში, სამხედრო მუსიკა, ზურნა, გრამოფონი, ვარჯიშობა ბაირაღებით, თამაშობა გორაკზე და საქანელაზე, სირბილი ტომრებში საჩუქრებით, ბავშვების ცეკვა, ნიშანში სროლა, ბეჭდების სროლა, ციგნის ქალი-მკითხავი საჩუქრებით, კოშკი, დედოფალა, რულეტკა, ღია ბარათები საჩუქრებით, „პტი-შურ“, „კონფეტტი“, ყვავილები, ფოსტა. ყველასათვის ხელ-მისაწვდენი ბუფეტი. ქათამი—ავტომატი. ბაღი შესამჩნევად იქნება განათებული. დილის სეირნობა დაიწყება 10 საათზე, საღამოსი—ნაშუადღევის 4 ს.

შესასვლელი ფასი ბავშვებისათვის 10 კ. დიდებისათვის—20 კ.

დილის 10 საათიდან საღამოს 12 საათამდის ერევნის მოედნიდან მუშტაიდამდე ავტომობილები იქნება. ფასი შესასვლელი ბილეთით 60 კაპ. ისე კი 50 კაპ. (3—უ.—2)

ვაგზლის კერძო სამკურნალო

გარედან ყოველ დღე მოსიარულე ავადმყოფთათვის.

ვოკზლის ქუჩა, № 8, ს. ენფიანჯიანცისა, ტელეფონი № 695.

ყოველ დღე 12—1 ს.

ვ. ვაშაყმაძე—ყოველ დღე 9—11 ს. კბილის ავადმყოფ.

გ. გომართელი—ყოველ დღე, შინაგ. და ბავშვ. ავად. 2—3 ს.

ა. ნ. დიასამიძე—ყოვ. დღე, 11½—12½ ს. სიფილისი, კანისა და ვენერ.

ნ. მ. მელიქიშვილი—ყოველ დღე, ქირურგ. და ქალებისა, 1—2. ს.

ბ. ა. პოპოვი—ყელ., ყურ. და ცხვირ. **ე. გ. ფედოროვი**—ყოველ დღე, ოთხშ. და კვირის გარდა, 11—12 2 ს. შინაგანი და ბავშვების ავადმყოფობანი

მიკრობიოლოგიური, ბაქტეორიოლოგიური და ქიმიური გამოკვლევანი; აგრეთვე ყვავილის აცრა და ძიძების გასინჯვა- ფასი რჩევისათვის 50 კაპ.

ოპერაციები და კონსილიუმი მორიგეობით.

(წლ.—ნ.—349)

ექიმი შ. მიქელაძე იღებს შინაგან და ბავშვთა სნეულებიან ავადმყოფთ. სადამოს 5—6 საათზე. ავლაბარი, გაბეგრვის ქუჩა N 17, პრეფიანტის მადაზიის პირდაპირ. ტელეფონი N 816. (0—100)

ექიმი ე. ვაშაყიძე იღებს შინაგან სნეულებით ავადმყოფებს. დილით 8—9 ს., ხ. ვამოთი 5—7 ს. შელენსკის ქუჩა, N 18 (ყოფილი გირპიჩნაია). (0—132)

კაბინეტი ელექტრონის და რენტგენის სამკურნალოსი მ. გედევანიშვილისა. იღებს ავადმყოფებს დილით 12—1 ს. სადამოთი 6—საათ. გეწრა ყოფილ ვანების ქუჩა, საკუთ. სახლი, N 20, ტელ. N 79. (0—ნ.—73)

ექიმი ალ. სოლოღაშვილი კბილისა იღებს ავადმყოფებს 9—2 ს. და 5—7 ს. გლდანის პროსპ. N 12, სახლი მდივანისა. (უ)

ექიმი ქ. თ. ტუღუშელაშვილი ქუთაისში იღებს შინაგან და **სპეციალურად ვენერიულ** სნეულებით ავადმყოფთ (ხუსუნაი, სიფილისი, საშარდე მილის, ბუშტის და თირკმელების (ჭაჭების) სატკივარი). დილით 9—12, სადამოთი 5—7 საათ., გვირაბებით მხოლოდ დილით. ტფილისის ქ., სახლი ფირალოვისა. (72—კვ.—51

ექიმი დ. ახვლედიანი იღებს ავადმყოფებს. შინაგანი და ბავშვთა სნეულებანი. სადამოს 5—7 საათზე. ელისაბედის ქ. N 92. წლ.

ექიმი კბილისა ქუთაისში ნ. ა. დემიდოვი იღებს ავადმყოფებს ყოველ დღე დილით 8—2 ს. სადამოთი 4—7 ს. პლეშების გაკეთება, კბილის ჩასმა და პროტეზები. აბოროტნის ქუჩა, N 14, სახლი დემიდოვისა, (0—586—444)

ექიმი ა ნ. დიასამიძე კანისა და ვენერიულ ავადმყოფებს იღებს ყოველ დღე დილით 2—1 ს. სადამოთი 6—8 ს. წუთშაბათობით მხოლოდ დილით 8—9 ს. გვირაბებით ავადმყოფებს არ იღებს. ძოსკოვის ქ. N 4, სახლი გაბამვილისა. (უ)

ექიმი კბილისა ნინო რცხილაძე იღებს ავადმყოფებს დილით 10—2 ს., სადამოთი 5—7 ს. ვეწრა, ოლგას ქუჩა N 25.

ექიმი ვ. ღამბაშიძე გადავიდა გლდანის პრ. N 8, ზუბალაშვილის სახლში. იღებს სადამოებით 6—7 ს. გვირა დღის გარდა. უ)

ექიმი ვასილ წერეთელი ქუთაისში იღებს შინაგან და ბავშვთა სნეულებიან ავადმყოფებს. სადამოს 4—6 საათზე. ივანოვის ქ., მოსე ქიქოძის სახლი.

(0—უ.—191)

ექიმი ვ. ს. მუსხელიშვილი იღებს თვალებით ავადმყოფებს ყოველ დღე დილით 9-დან 11-მდე. კოროლენის ქ., № 9. (უ)

ექიმი ბავშვებისა ქუთაისში ბ ა დ რ ი ძ ე 1 მაისიდან გადადის საკუთარ სახლში გენერლის ქუჩაზე ავადმყოფ ბავშვების გასინჯვა და აგრა. 9—12 და 5—7 ს.

25—ნ.—21

თელავის

გაათა პროგიმნაზიის მოქმეობი

კომიტეტი

ამით აცხადებს, რომ ამ 1910 წლის მაისის 28 და 29 დანიშნულია მთავრობის განკარგულებით, ბავშვების მისაღები გამოცდა. (3—3)

ივ. გრ. ცალათიანი

იღებს ყოველგვარ განცხადების ადგილობრივ და სხვა ქალაქების გაზეთებისათვის.

ვისაც სურს მასთან საქმე დაიჭიროს, უნდა მიმართოს გაზეთ **„დროება“-ს კანტორაში:** დიდი ვანქის ქ., № 12. (0—21)

ზემო აეჭალაში იძლევა **გარაკი**

ორი ოთახი თავის სამზარეულოთი. ოთიხები მოთავსებულია ზემო სართულში და გარშემო მშვენიერი ბაღი აკრავს. პლატფორმიდან სულ შვიდი წუთის სასიარულოა.

იკითხეთ „სახ. გაზ.“ რედაქციაში.

სახელმწიფო სათათბირო

ს.-პეტერბურგის დეპეშათა სააგენტო

24 მაისის დილის სხდომა. თავმჯდომარეობს თავ. **ვოლკონსკი.** განაგრძობენ კამათს ფინლიანდიის საკითხის შესახებ. **სოკოლოვი 2,** პროგრესისტების სახელით, წინააღმდეგია კანონ-პროექტისა და აღნიშნავს, რომ მისი უმთავრესი მოტივი—რუსეთის სახელმწიფოებრივი შეგნების და ნაციონალიზმის განვითარება ვერავითარ კრიტიკას ვერ გაუძლებს.—წინადადება შეაქვთ კამათის შეწყვეტის და ორატორების სიის 15 კაცით განსაზღვრაზე. კენჭის ყრით წინადადება მიიღება. **თავადი ტენიშევი** იცავს პროექტს და ამბობს, რომ რუსეთი ფინლიანდიას უნდა უცქეროდეს როგორც თავის დას, მაგრამ ამასთან მან არ უნდა დაივიწყოს თავისი პირმშოობა. მთლიანობა სახელმწიფოს კეთილდღეობის აუცილებელი თავმდებია.

დასვენების შემდეგ **გუჩკოვი** თავმჯდომარეობს. **როდიჩევი** გრძელს და საფუძვლიანს სიტყვაში კრიტიკას უკეთებს მინისტრთა თავმჯდომარის და მემარჯვენეთა მოსაზრებათ და ამტკიცებს, რომ მათი ნაციონალიზმი ამ შემთხვევაში მხოლოდ სხვის უფლებათა უპატივცემლობაში და იცით განმტკიცებულ აღთქმათა შეუსრულებლობაში იხატება. რუსეთისათვის ბევრად უმჯობესია, რომ ფინლიანდიაში ერთგული და ლოიალური ხალხი იყოლიოს, ვიდრე ბობრიკოვისებური რეჟიმით აღშფოთებული მეზობელი. ორატორი არღვევს მოწინააღმდეგეების ფინანსიურ მოსაზრებებს და ამბობს, რომ მონარქის სიტყვებისადმი რწმენას ბევრად მეტი მნიშვნელობა აქვს, ვიდრე წვრილმან ანგარიშებს; რუსეთის მართლმადიდებლობა კი, რომელზედაც მემარჯვენეები უთითებენ, უკვე დიდი ხანია პოლიციური რეჟიმის მიერ არის შებოჭილი. შეიძლება ფინლიანდიას უფლება წაართვან. შეიძლება ის უდაბნოც აქციონ, მაგრამ არავის ძალუძს მოჰკლას ამ ქვეყნის ეროვნული სული. მე ვიცი რომ საკითხი უკვე წინასწარგადაწყვეტილია, ამბობს ორატორი; მემარჯვენების დაჯერება უსარგებლოა. მაგრამ ასეთი მდგომარეობა დიდხანს ვერ გაგრძელდება: რუსეთის ხალხის უფლებრივი შეგნება ფეხით ითელება და მთელი ქვეყანა სირცხვილისა და უბედურებისკენ მიექანება, მარჯვნივ: „კმარა, კმარა; მარცხნივ ტაშისცემა).

ჩხეიძე. ამბობს, რომ ცენტრმა და მთავრობამ უკვე გადაყლაპა რუსეთის კონსტიტუცია და ეხლა ფინლანდიის გადაყლაპვასაც ფიქრობს; მაკლაკოვი კი იმას სცდილობს, რომ კონსტიტუციონური გზით ფინლიანდიის თავისუფლება დაჰკლას. რუსეთის ხალხმა კარგად იცის, რომ მას მეჩვთამე მოხელები და ინტენდანტები ბევრად ძვირად უჯდება ვიდრე ფინლიანდია, რომელიც თავის ბედის მცდელი იყო ყოველთვის. —ინოროდცებს უყვართ გერცენის, ჩერნიშევსკის და პლეხანოვის რუსეთი... **პურიშკევიჩი** ადგილიდან: მარკოვების და პურიშკევიჩების რუსეთი... **ჩხეიძე:** არა! „ინოროდცებს“ მხოლოდ ის რუსეთი უყვარს, რომელმაც ტოლსტოი, ტურგენევი, გრიბოედოვი წარმოშვა და რომელმაც თქვენი მესაფლავეები (ტაში მარცხნივ)

პურიშკევიჩი მსჯელობს ჰეშმარიტებაზე, ეთიკაზე და ზნეობრივ იდეალებზე. მისი აზრით სუსტი უნდა დაემორჩილოს ძლიერს. ეხლა ისტორიას ამოძრავებენ არა პიროვნებანი და ხელმწიფები, არამედ ეროვნებათა შეტაკებანი. ორატორს არ ესმის განსაკუთრებით ინგლისის პროტესტი, ჰოლლანდიის და სხვა პაწია სახელმ. პროტესტი ხომ საკილოა. აქამდე ვიცნობთ ჰოლლანდიის მამალს, ტილოს და ყველს, ეხლა ჰოლლანდიის პროტესტსაც გავეცანით (პურიშკევიჩი ნელ-ნელა ხევს პროტესტის ტექსტს (სიცილი, მარჯვნივ ტაში). ორატორის სიტყვით ეს კანონ-პროექტი რუსეთის სახელმწიფოებრივობის გამოცდაა. მომავალი დაგვანახვებს მივიყვანთ თუ არა დაწყებულს საქმეს ბოლომდე, ყოველს შემთხვევაში, დიდი იმედი უნდა ვიქონიოთ თვითმპყრობელისა, რუსეთის ჯარისა და ეროვნული გრძნობისა (ტაში მარჯვნივ).

24 მაისის საღამოს სხდომა.

თავმჯდომარეობს **შიდლოვსკი. აჯემოვი** ფინლ. კანონ-პროექტს ისეთს ვალდებულებად სთვლის, რომლის გაცემა მხოლოდ საოპეკუნო კაცს შეეძლო. მემარცხენე გლეხების სახელით ორატორი წინააღმდეგობას უცხადებს კანონ-პროექტს.

ლიახნიცკი ჰხედავს, რომ ფინლიანდიას პოლონეთის ბედი მოელას: მას გადააქცევენ რუსეთის გუბერნიად. ამ ზომის გამართლება არ შეიძლება არც უფლებრივი, არც ეკონომიური თვალსაზრისით.

კუზნეცოვის. აზრით ფინლიანდიელთა უფლების იექსპროპრიაციით მხოლოდ რუსეთის თავად-აზნაურობაა დაინტერესებული, მოვა დრო როცა რუსეთის მუშა ხალხი დაიბრუნებს თავისუფლებას თავისთვის და ფინლანდიისათვისაც.

ბარონ მეიენდორფი. უთითებს, რომ კონსტიტუციის ძირითადი თვისება არ მდგომარეობს არც მეფის ფიცში, არც დაწერილის ხარტიაში; ეს ძირითადი ელემენტი გამოიხატება ნათლად გარკვეულს წესში, რომლის მიხედვით არც ერთი კანონის გამოცემა, ან გაუქმება არ შეიძლება სახალხო წარმომადგენლობის დაუთანხმებლად და ამიტომ მეფის აღთქმა კიდევ უფრო მტკიცე უნდა იყოს, ვიდრე დაწერილი ხელშეკრულება (ძლიერი ტაში მარცხნივ). ორატორს მოჰყავს ნიკოლოზ 1-ს სიტყვები, რომ მეფემ არასოდეს არ უნდა უღალატოს თავის აღთქმას და კეთილსინდისიერად აასრულოს ის. ამიტომ მისი აზრით შემცდარია მინისტრთა თავმჯდომარე, როცა ის ფიქრობს, რომ შეიძლება ფინლიანდიის კონსტიტუციის დარღვევა, რადგან ის დაფუძნებულია არა ხელშეკრულობაზე, არამედ სიტყვიერ აღთქმაზე. (ტაში მარცხნივ). იურიდიული მეცნიერების თვალთასაზრისით პროექტის დამასაბუთებელი ქალაღდი იურიდიულ თვალთმაქცობას წარმოადგენს (მარცხნივ—ტაში, მარჯვნივ — სტვენა). ორატორი შემდეგი სიტყვებით ათავებს: თქვენ გსურთ ფინლიანდიელთა უფლების განადგურება და ამით ეროვნული ძეგლის აგება, მე კი ვერ გავინაწილებ ამ ნაბიჯის პასუხისმგებლობას (ძლიერი და ხანგრძლივი ტაში მარცხნივ და ცენტრის ნაწილში).

მომხსენებელმა გრაფმა **ბენინგსენმა** მეიენდორფს უპასუხა და სთქვა, რომ მისი თანამოაზრენი წმინდათ ნახავენ მონარქის სიტყვას, მაგრამ ეხლა თვით მეფემ სწორედ იმგვარად ახსნა თავისი აღთქმის დედა-აზრი, როგორც ეს ფინლიანდიის

კომისიას ესმის. ორატორი თავისთავს გულწრფელ მონარქისტად სთვლის და ჰფიქრობს, რომ სათათბირო ვერ გაჰკიცხავს მეფეს, როცა ის მისივე სურვილებს ადასტურებს.

დეპეშები

(პეტერბ. დეპეშათა სააგენტოსაგან)

24 მაისი.

საზღვარ-გარედ.

ბერლინი. გერმანიის სხვა და სხვა ადგილებში ძლიერი ქარიშხალი ამოვარდა. მოვიდა საშინელი სეტყვა. არის ადამიანთა მსხვერპლი. ჰეენერის ოლქში სეტყვამ სულ ერთიანად გააოხრა ნათესი. ზარალი 200,000 მარკამდეა. ლიუდენშეიდში ასაფეთქებელ ნივთიერებათა ფაბრიკას მეხი დაეცა.

ბერლინი. ქამერუნის გუბერნატორი დეპეშით იუწყება: ვაჰარს ბრედშნეიდერს და მის 17 მხლებელს კანიბალთა ტომი დაეცა თავს. ყველანი დახოცეს. დამცემთა შვიდი მეთაური შეიპყრესო.

ბერლინი. ჰელფელდის საქმე პრუსიის კომპეტენც-გერისტჰოფშია დანიშნული 12 ივნისისათვის.

ბერლინი. მოსკოვ-კიევ-ვორონეჟის რკინის გზის საზოგადოებამ რუსეთის მთავრობისაგან უზრუნველყოფილი და გადასახადისაგან თავისუფალი 4 ნახ პროცენტიანი ობლიგაციები გადასცა კონსორციუმს, რომელშიაც შედიან პეტერბურგის საერთაშორისო, სავაჭრო-სამრეწველო, ვოლგა-კამის კერძო კომერციული, რუსეთ-ჩინეთის, მოსკოვის სავაჭრო და სხვა ბანკები. სესხის ნომინალური რაოდენობა 33,683,717 მანეთს უდრის. ობლიგაციებს ახლო მომავალში გამოუშვებენ.

სოფია. დიდი მზადებაა სლავიანთა კონგრესისთვის. კომიტეტმა დაადგინა გამოუშვას სლავიანურ ეთნოლოგიის რამდენიმე გამოკვლევა და გზის მაჩვენებელი ბოლკარიასა და სერბიაში მოგზაურობის დროს. სამხრეთ-სლავიანურ ყველა მხრიდან მოდის განცხადება კონგრესში მონაწილეობის შესახებ. იურიდიული საზოგადოება გამართავს სპეციალურ კრებას, რომელზედაც მხოლოდ კონგრესის მონაწილე იურისტები დაესწრებიან.

რუსეთი

ვორონეჟი. შვიდი დღის რჩევის შემდეგ გამოაცხადეს სამხედრო სასამართლოს განაჩენი გუსევისა და კარიაკინების შესახებ, რომელთაც 1908—1909 წლებში მცარცველების ჯგუფის შედგენა და გამომძიებლის პრეზიბიროვსკის მოკვლა ბრალდებოდათ. გუსევს, კარიაკინს და ალექსანდროვს სიკვდილით დასჯა მიესაჯათ, სამს მათი დაფარვისათვის სატუსაღო. კარიაკინისა და ალექსანდროვის შესახებ სასამართლომ დაადგინა იშუამდგომლოს მთავრობის წინაშე, რომ სასჯელი შეუმსუბუქდეთ.

ნიუნეტაგილის ზავოდი. 23 მაისს ნიჟნი-სალდინიდან ოთხი ვერსის მანძილზე უცნობები თავს დაეცნენ სამ ურემს, რომლითაც სადგურიდან ალაპაევში მიჰქონდათ ალაპაევის ქარხნების ფული. ურმებს ერთი ინგუში მისდევდა. გაიტაცეს 130,000 მან. სროლის დროს მოჰკლეს ერთი გამვლელი.

ბორისოგლებსკი. საერობო კრებამ დაადგინა 1911 წლიდან დაეხმაროს მთავრობას მცხოვრების აგრონომიულ დახმარების აღმოჩენაში, მხოლოდ იმ პირობით, რომ მას ნება მიეცეს თავის მაზრაში საქმის ორგანიზაცია ისე მოაწყოს, როგორც თვითონ სურს.

ლიბავა. ღამე საშინელი ქარიშხალი ამოვარდა. ლიბავასა, გოზენპოტსა და ალექსანდრე მესამის პორტის შუა ტელეფონი გაფუჭებულია.

ოდესა. სერგეევების მიერ შეწირულ თანხით გაიხსნა პირველი პოლიკლინიკა სამოქალაქო სასწავლებელთა მოსწავლეთათვის.

ვარშავა. გაიხსნა პრიყისლიანის მხარის მომხმარებელ საზოგადოებათა კრება. მონაწილეობას იღებს 350 კაცი. მათ შორის 140 საზოგადოების წარმომადგენელია. ამ საზოგადოებებში ირიცხება 22,000 წევრი. აწარმოებენ 9,500,000 მანეთს.

მოსკოვი. სასამართლომ 138 ბოლშოვი პოლკის უფროსი ექიმი პისტერმანი მოქრთამეობაში დამნაშავედ იცნო და უფლებათა ჩამორთმევა და ერთი წლით ტუსაღთა განყოფილება მიუსაჯა.

ხოლერა

ეკატერინოსლავი. წარსული კვირის განმავლობაში ხოლერით ავად გახდა 129, გარდაიცვალა 67 კაცი.

ხერსონი. ქალაქში ხოლერით ავად გახდა 3, გარდაიცვალა სამი კაცი.

პეტერბურგი. როსტოვი და სევასტოპოლი ხოლერის მხრივ საშიშად გამოცხადდა.

ახალი ამბავი

ტფილისი

◆ **წარმოდგენები დაბა-ქალაქებში.** ტფილისის დრამატიულმა დასმა, ქ-ნ ეფემია მესხის, მარო მდივნის, რიონელის, შოთაძის; ბ-ნ კ. მესხის, ვ. გუნიას, ზარდალიშვილის, გვარაძის, ივანიძის, ურუშაძის, იშხნელის, ჟივიძის და სხვათა მონაწილეობით გამართა წარმოდგენა: სამტრედიაში, აბაშაში, ახალსენაკში, ზუგდიდში, ფოთში, სოხუმში, გუდაუთაში, გაგრაში, ოჩემჩირეში და ბათუმში. რეპერტუარი: „ღალატი“ და „სამეგრელოს მთავარი ლევან“. დასი გამართავს კიდევ წარმოდგენებს: ოზურგეთში, ლანჩხუთში, ჩოხატაურში, ხონში, ყვირილაში, ჭიათურაში, მიხაილოვში, ბელაგორში, გორში, ახალქალაქში, ცხინვალში და აღმოსავლეთ საქართველოს ყველა დაბა-ქალაქებში.

◆ **სეირნობის შემოსავალი.** კვირას, 23 მაისს, მუშტაიდში „განათლების“ საზოგადოებამ გამართა სეირნობა, რომელიც ძალიან კარგად იყო მოწყობილი, მაგრამ ამინდმა ხელი შეუშალა ამბობენ, რომ მაინც 400—500 მანეთამდის შემოსავალი დარჩა.

◆ **იუბილეი.** ტფილისის მიხეილის საავადმყოფო და მასთან ერთად საფერშლო სასწავლებელი 30 მაისს დღესასწაულობს თავის დამსახურებულის ექიმის დ. ა. გედევანიშვილის 25 წლის იუბილეს.

◆ **სეირნობა.** 22 მაისს მუშტაიდში ტფ. საბაღოსნო სკოლის ღარიბ მოსწავლეთა სასარგებლოდ გამართულ სეირნობას ხალხი ძალიან მცირე დაესწრო. საღამოს ხელი შეუშალა უმთავრესად წვიმამ და სეტყვამ, რომელიც ამ უბანში ერთობ საგრძნობელი იყო. სასეირნო საღამოს ზარალი ჯერ გამოურკვეველია და, როგორც გადმოგცეს, დიდი უნდა უყოს.

◆ **გამოსაცდელი წარმოდგენა.** 31 მაისს ახალგაზრდათა გამოსაცდელი წარმოდგენა გაიმართება ქართულ თეატრში. წარმოდგენაში მონაწილეობას მიიღებენ: ნატ. გიგაური, ე. ლოლუა, მ. ვიქტორელი, ე. წუწუნავა, და ბ.ბ.: ლობჟანიძე, არუთინოვი, მამკორია, გოგაძე და შანშიაშვილი. წარმოდგენას მხოლოდ მოწვეული პირნი დაესწრებიან.

◆ **ქალაქის საბჭო.** ორშაბათს, 21 მაისს ქალაქის თავის თავ. ჩერქეზიშვილის თავმჯდომარეობით ქალაქის საბჭოს ხმოსანთა კრება მოჰხდა. რამდენიმე წვრილმან საგნების განხილვის შემდეგ საბჭომ დაადგინა მიიღოს გამგეობის წინადადება მიხეილისა და დიდის მთავრის ქუჩების ახალ სისტემის მოკირწყვლის შესახებ. საბჭომ აგრეთვე დაადგინა ქვაფენილი დააგოს ვაკეს უმთავრეს ქუჩაზე წინააღმდეგ ქალაქის გამგეობის წინადადებისა, რომელიც თხოულობდა ამ ქუჩის მოზაიკით მოკირწყვლას.

◆ **ექსკურსია.** ივნისის პირველ რიცხვებში ტფილისში განმანათლებელ აზრით მოდიან ლაბანის გიმნაზიის მოსწავლენი. ტფ. პოლიცმეისტერმა განკარგულება მოახდინა, რათა პოლიციამ ხელი არ შეუშალოს ექსკურსანტებს და პირიქით ყოველი კანონიერი დახმარება აღმოუჩინოს.

◆ **გაზეთის დაჯარიმება.** ტფ. გუბერნატორმა 50 მან. დააჯარიმა გაზეთ „ზაკავკაზიეს“ რედაქტორი თავ. გ. ამირაჯიბი ტფ. გენერალ-გუბერნატორის მიერ 1 ივნისს 1907 წ. გამოცემულ სავალდებულო დადგენილებათა დარღვევისათვის. თუ ჯარიმას არ გადაიხდის, ორის კვირით დააპატიმრებენ.

◆ **კ. ფოცხვერაშვილის კონცერტი.** როგორც ვიცით, 30 მაისს, სახალხო სახლში ბ-ნი ფოცხვერაშვილი დაკლებულის ფასით კონცერტს მართავს. ამ საღამოს, სხვათა შორის, ბ-ნი ია კარგარეთელი ლიაძის აკომპანიმენტით შეასრულებს ქართულ თქმულებას—ხალხურ ლექსს „ამირანი და ბაყბაყ მდევი“.

◆ **ქართული დრამატიული საზოგადოება.** 23 მაისს ქართულ დრამატიულმა საზოგადოებამ ხელი მოაწერა პირობას, რომლითაც თავად აზნაურობის თეატრი (საზამთრო და საზაფხულო, თავის რესტორანებით) სამის წლით აიღო.

◆ **გამოფენა.** ქართველ-ქალთა ამხანაგობის სამკერვალო-სკოლაში გაბაევის ქუჩაზე 30 მაისს გაიმართება ხელსაქმის გამოფენა. იმედია ქართველი საზოგადოება ყურადღებით მოეკიდება და დათვალიერებს მოწაფე ქალთა ხელთ-საქმეს.

◆ 23 მაისს, მაძებარ ბოდიტის აგენტებმა ტფილისში შეიპყრეს ალექსახდრე სოხიევი, რომელიც ადმინისტრატიულად გადასახლებული იყო დასავლეთ ნებით დაბრუნდა.

◆ 24 მაისს, სადგურ 6 ვერსზე „კოკანდის“ სპასის მახლობლად მატარებელში ბანდიტების დროს დაიდრჩო ტფ. ბოდბეს არსებულ სამუსლიმო კამანდის მასწავლე პეტრე სერგეევი, 13 წლისა.

◆ 24 მაისს ბოდბემ ქალაქის სხვა და სხვა უბანში ხხრეკის დროს 70 უპასპორტო შეიპყრა.

ჩვენი ისტორიულ საზოგადოების საუურადღებოდ

(მცირე შენიშვნა).

ადგილობრივმა გაზეთებმა უკვე გვაუწყეს, რომ ტფილისის საქალაქო თვითმმართველობამ გადასწყვიტა დააარსოს ეგრედ-წოდებული **მუნიციპალური მუზეუმი.**

ამ მუზეუმში უნდა მოთავსდეს ყოველისფერი, რაც შეეხება ტფილისის ქალაქს, ისტორიული საბუთი იქნება ეს, თუ სხვა რამე, ჩვენი დედა-ქალაქის ყოველ მხრით დამახასიათებელი.

ზოგიერთმა საზოგადო მოღვაწემ კიდეც გადასცა ქალაქის გამგეობას მუზეუმში შესანახად რამდენიმე ფრიად საყურადღებო ისტორიული საბუთი, ჩვენი ქალაქის შესახები.

ახლახან ქალაქის გამგეობამ ალ. ხატისოვის მეთაურობით აღსძრა სათანადო მთავრობის წინაშე ასეთი შუამდგომლობა: ებნა დართონ ქალაქის მოსამსახურეს ნ. აბელოვს გასინჯოს ის მრავალი ისტორიული საბუთები, რომელიც ინახება ხელმწიფის მოადგილის კანცელარიის არქივში, შეეხება ჩვენი ქალაქის მდგომარეობას და ეკუთვნის იმ ხანას, როდესაც საქართველო შეუერთდა რუსეთს.

რა თქმა უნდა, რომ ვინც უნდა იყოს ქალაქის გამგეობაში მოსამსახურე, ქართველი იქნება იგი, სომეხი, თუ სხვა ერის წევრი, ის, როგორც სპეციალური, განსაკუთრებულ ცოდნას მოკლებული ვერ მოახერხებს იმ არქივში შენახულ საბუთების გარკვევა-დაფასებას.

ამას მოახერხებს მხოლოდ სპეციალისტი, ამიტომ ჩემის აზრით ამ საგულისხმიერო საქმეში დიდი დახმარება უნდა გაუწიონ ქალაქის გამგეობას ჩვენმა ცნობილმა მეისტორიებმა.

ყველაზე უკეთესი იქნება, თუ რომ ამ საქმეს ითავებს და მოაწესრიგებს ჩვენი ისტორიულ და ეთნოგრაფიულ საზოგადოების გამგეობა.

საგანი ფრიად მნიშვნელოვანია, რომ იგი უყურადღებოდ დატოვებასასყიდლოდ აძლევდეს სასწავლო წიგნებს და ნივთებს; საჭიროა ამას თანავე, რომ უღარიბეს მშობელთა შვილებს ეძლეოდეთ სკოლაში სასმელ-საჭმელი, ტანისამოსი და ფეხსაცმელი; იმ შემთხვევებში კი, როდესაც მშობლები მოკლებულნი არიან საშუალებას თვალყური ადევნონ თავიანთ პაწია ბავშვებს (ავადმყოფობის დროს, სამუშაოდან შინ გვიან დაბრუნებისა გამო და სხ.), საჭიროა, რომ სკოლამ მშობელთა კერის მაგიერობა გასწიოს. 1793 წლის კონვენტის ერთ-ერთ დეკრეტში ვკითხულობთ: „ერის აღზრდა, მისი განათლება და შენახვა რესპუბლიკის მოვალეობაა“. განმარტა რა ეს დეკრეტი, ერთხელ ჟიულ გედმა ამ სიტყვებით მიჰმართა რესპუბლიკელებს: „ამ ვალის ნახევარი თქვენ უკვე გარდიხადეთ, დააწესეთ რა უფასო და სავალდებულო პირველდაწყებითი სწავლა; ეხლა საქმე ამ ვალის მეორე ნახევრის გარკვევაზე მიდგა; ეს ვალიც შეგიძლიათ მოიხადოთ, თუ ბავშვებს ტანსაცმელითა და სასმელ-საჭმელით უზრუნველყოფთო“.*)

ამ მხრივ დასავლეთ ევროპაში ზოგი რამ უკვე განხორციელებულია. ბევრ ადგილას არსებობენ სასკოლო კანტინები (საფრანგეთში, მაგ., შემდეგ ქალაქებში: პარიზში, ლილში, ლიონში, მარსელში, რუბეში, დიჟონში და სხ.), საიდანაც მოსწავლეებს საჭმელს ურიგებენ, ზოგგან სკოლებში მოწყობილია საპირფარეშოები, საიდანაც ტანისამოს ურიგებენ უფასოთ; ბევრგან ბავშვებზე თვალყურის დასაჭერად და მათ მოსავლელად გამართულია ეგრედ-წოდებული classes de gardes, მაგრამ ყოველი ეს ჯერ-ჯერობით მხოლოთ ოდნავ არის განხორციელებული და ისიც არა ყველგან და ეი ამიტომ სოციალისტების მუნი-

*) ციტატა იხ. Adr. Veber „Le socialisme munic.,“ გვ. 43—44.

მუნიციპალური სოციალიზმი

შემდეგი *)

VI.

სწავლა-განათლების საქმე.

ამ განყოფილებაში ყურადღებას აქცევენ შემდეგი მოთხოვნილებანი: ა) სწავლა უფასო და საერო ყველა საფეხურზე და პროფესიონალურ სკოლათა დაფუძნება; ბ) დაარსება სასკოლო ბუფეტებისა, საპირფარეშოთა, საზედამხედველო კლასებისა ბავშვებისათვის და სასკოლო კოლონიათა. გ) ბანოების მოწყობა სკოლებთან და ჰიგიენის სწავლა; დ) სასწავლო წიგნების და ნივთების უფასოდ დარიგება; ე) დახმარების გაწევა საერო განათლების დაწესებულებათადმი (იგულისხმება წიგნთსაცავები, საზოგადოებანი სწავლა-განათლებისა და ყოფილ მოსწავლეთა, სახალხო უნივერსიტეტები და სხ. და სხ.); ვ) სასტიკი მეთვალყურეობა ჯანმრთელობაზე სკოლებში: კოლლექტიური და ინდივიდუალური მეთვალყურეობა მოსწავლეებზე; ზ) მოსწავლეთა რიცხვის შემცირება ყოველ კლასში, და თ) მასწავლებელთა სინდიკალური უფლება.

როდესაც უფასო სწავლაზე ლაპარაკობენ, სოციალისტებს სახეში ეხლა საშუალო და უმაღლესი სასწავლებლები აქვთ, რომელნიც დღეს თითქო პრივილეგიაა შეძლებულ კლასთა და თითქმის სრულიად მიუწვდომელია მშრომელ მასსათა შვილებისათვის. დასავლეთ ევროპის სახელმწიფოების უმაღლეს სასწავლებლებში ერთობ დიდი გადასახადებია დაწესებული სწავლისათვის. მართალია, პირველდაწყებითი სკოლა ევროპაში ყველგან უფასოა, ყველასათვის მისაწვდომი და, მაშასადამე, უაღრესი საშუალო სკოლაა; მაგრამ ესაა და ეს: გარეშე ამისა სისტემატიურ სასკოლო განათლების საქმეში ხალხს თითქმის არა გააჩნია რა. დემოკრატიას საზოგადოებრივი და სახელმწიფო ცნობების სხვა და სხვა სფეროს დასაპყრობათ არ ჰყოფნის მარტო წერა-კითხვა და საზოგადოდ ის მცირე ცოდნა და განვითარება, რომელსაც პირველდაწყებითი სკოლა იძლევა. საჭიროა აგრეთვე, რომ შეუძლებელ კლასსებს ჰქონდეთ საშუალება და არა თუ საშუალება, ვალდებულობაც კი, მისცენ თავიანთ შვილებს საშუალო და უმაღლესი განათლება, რაიც ფაქტიურათ, დიდის გადასახადებისა გამო, დღეს მათთვის დახურულია. ბურჟუაზიული კლასსი ბატონობს არა მხოლოდ იმიტომ, რომ იგი უფლობს წარმოების საშუალებათ, არამედ იმიტომაც, რომ იგი ამასთანავე უფლობს განათლების საშუალებათაც ე. ი. იმიტომ, რომ მას თავის მონოპოლიათ გაუხდია სპეციალური ტეხნიკური, საექიმო, იურიდიული და სხვა გვარი ცოდნა.

რაც შეეხება იმას, რომ სკოლა საერო უნდა იყოსო, თუნდა ვსთქვათ, რომ ფაქტიურათ პირველდაწყებითი განათლებაც კი არ არის მთლათ საერო, დასავლეთ ევროპის ქვეყნებში სესულიერო წოდება ჯერ კიდევ ძლიერ მეტოქეობას უწევს განათლების საქმეში საერო სკოლას, როგორც მუნიციპალურს, ისე სახელმწიფოებრივს. უნერგავს რა მოზარდ თაობას სერვილიზმს და მორჩილებას არსებულ წეს-წყობილებასადმი, კონფესიონალური სკოლა თავის საქმეს აკეთებს, რაიც, თავის თავათ ცხადია, აჩერებს მშრომელ ხალხის თვითშეგნების განვითარებას. აი ამიტომ სოციალისტები სცდილობენ განათლების საქმეში ერთგვაროვნების დამყარებას როგორც მუნიციპალურ, ისე სახელმწიფო კომპენტენციის ფარგალში. ამისათვის ისინი თხოულობენ, რომ სკოლა პოლიტიკური მხრივ გამოცხადებულ იქმნას ნეიტრალურ წრეთ და რომ გარდა ამისა სასულიერო წოდებას არა ნაირათ არა ჰქონდეს უფლება ჩაერიოს სწავლა-განათლების საქმეში. ვიდრე სახელმწიფოსაგან ეკლესიის განშორების საკითხთან ერთათ ერთიანათ და ძირულად არ გარდაწყდება საკითხი იმავე ეკლესიის განშორებისა სკოლისაგან, ეს უკანასკნელი ამა თუ იმ ზომით, ამა თუ იმ სახით ყოველთვის განიცდის სასულიერო წოდების გავლენას.

რუსეთი ამ მხრივ ჩამორჩა დასავლეთს ისე, როგორც, შეიძლება. არც ერთ სხვა დარგში. გარდა ამისა, რომ აქ როგორც მოგეხსენებათ, პირველდაწყებითი სწავლა ჯერაც საერო არ არის და მაშასადამე, არც საყოველთაოა, უნდა ვსთქვათ, რომ ის მცირე რამ, რაც ხალხის ელემენტარულ განათლებისათვის არსებობს, ვერც ერთის მხრივ ვერ აკმაყოფილებს მცხოვრებთ დაბალ ხარისხის სხვა და სხვა უწყების სკოლების რიცხვი (ქალაქისა, ეროვნისა, სამინისტრო, სამრევლო) ერთობ და ერთობ მცირეა საჭიროებასთან შედარებით. არც თვით სწავლაა ყველგან უფასო, ხოლო სასწავლო წიგნების და ნივთების დარიგებას ხომ იშვიათათ შეხვდებით სადმე. ამას დაუმატეთ სასწავლო პროგრამების უვარგისობა და სამასწავლებლო პერსონალის შეუფერებლობა (უმეტეს შემთხვევაში გონებრივი სიღატაკე, სპეციალურ მომზადების უქონლობა) და თქვენ ადვილათ წარმოიდგენთ თუ რა პირობებშია ჩაყენებული ამ მხრივ რუსეთის მკვიდრი.

საშუალო და უმაღლეს ტიპის სასწავლებლები კი, ნივთიერის პირობების წყალობით, ხალხის უღარიბეს კლასსთათვის, ნამდვილად ვსთქვათ, არ არსებობენ, რაც, ღვთის წინაშე, სრულიად ანალოგიურია იმ მოვლენისა, რომელიც ჩვენ ზემოთ აღვნიშნეთ დასავლეთ ევროპის შესახებ.

შემდეგ, ყველა ხარისხის რუსულ სკოლებს პარალლელურათ და ერთი მეორესაგან დამოუკიდებლად განაგებს ორი უწყება: სამინისტროები და უწ. სინოდი. სკოლები, რომელნიც ექვემდებარებიან პირველებს, საერონი არიან, ხოლო სინოდის უწყებაში მყოფი სკოლები—სასულიერონი. საერო სკოლათა კატეგორიას ეკუთვნიან სხვათა შორის ქალაქისა და ერობის სკოლებიც. მაგრამ ეს ეგრედ-წოდებულნი საერო უფლებას ექვემდებარებიან, სასულიერო წოდების გავლენისაგან მთლათ თავისუფალნი არ არიან. პირველ დაწყებით და საშუალო საწავლებლების პროგრამებში სამღვთო სჯული, საეკლესიო გალობა, საეკლესიო-სლავიანური ენა სწავლის სავალდებულო საგნებია. უმაღლეს სასწავლებლებშიც-კი არსებობს ღვთისმეტყველების კათედრა არა საღვთისმეტყველო ფაკულტეტების სტუდენტებისათვისაც კი. ყოველი ეს ადვილათ გასაგებია. იმ ქვეყანაში, სადაც სინიდისის თავისუფლების კანონი არ არის (თუ ამათ არ ჩავთვლით 1905 წ. 17 აპრილის ბრძანებას), სადაც სახელმწიფო და ეკლესია ერთ განუყრელ კავშირს შეადგენენ და სადაც, მაშასადამე, ყოველი სარწმუნოებრივი აქტი პირადი სინიდისის საქმეთ არ ითვლება,—იქ, რასაკვირველია, ჯერ-ჯერობით ლაპარაკიც მეტია სახელმწიფო თუ მუნიციპალურ სკოლის (ამ სიტყვის ფართო მნიშვნელობით) სრულ განთავისუფლებაზე სამღვდელოების გავლენისაგან. ეს კია, რომ ერთნაირ პოლიტიკურ კომბინაციაში (თუ ფართო დემოკრატიული კონსტიტუცია დამკვიდრდა) ავტონომიურ კომმუნებს სახელმწიფოზე ადრე შეუძლიათ განახორციელონ საქმით პრინციპი ეკლესიის განშორებისა სკოლისაგან და ეს სხვათა შორის დიდ დიდი დამსახურება იქმნება მათის მხრით სოციალურ გარდაქმნის მოახლოების საქმეში.

რუსულ სკოლებს, როგორც მუნიციპალურს, ისე სახელმწიფოს, როგორც საეროს, ისე სასულიეროს, კიდევ ერთი რამ ახასიათებს: სწავლის ენის უკიდურესი ერთგვაროვნება. მთელის იმპერიის სივრცეზე, რომელიც უდიდესი სახელმწიფოა მთელ ქვეყნიერებაზე და რომელიც მრავალნაირ ეროვნებით არის დასახლებული, სკოლებში ერთათ-ერთი რუსული ენა ბატონობს. უცხო ეროვნებათა ენების დევნა, რომელიც მცხოვრებთა საერთო რიცხვის 53 პროც. შეადგენენ, იმ ზომამდეა მისული, რომ ეს ენები განდევნილია სკოლებიდან არა მარტო როგორც სწავლის ენები, არამედ როგორც ერთ ერთი საგანი პროგრამისა. მაგრამ აქ უფრო ღირს საყურადღებო ის არის, რომ რუსის მთავრობა პირველ დაწყებით სკოლებისათვისაც კი არავითარ გამონაკლის არა შვრება, რის გამო ყველაზე მეტს ვნებას განიცდიან, რასაკვირველია, ხალხის მშრომელი მასსები განაპირა ქვეყნებში და საზოგადოთ უცხო ერთა ბინადრობის ადგილებში. ასეთ პირობებში ბავშვები ან სრულიად სკოლის გარეშე რჩებიან ან და, თუ სწავლას მათთვის გაუგებარ, ენაზე ღებულობენ, თითქმის არავითარი ცოდნა სკოლიდან მათ არ გამოაქვთ, ან თუ გამოაქვთ მალე ივიწყებენ. ასე და ამ გვარათ, სახალხო სკოლა უცხო ერთათვის თითქო არც კი არსებობს.

მაგრამ, რათა სკოლა იყოს ხელმისაწვდომი ყველასათვის, ვინც კი მასში ჰსაჭიროებს, საკმარისი არ არის, რომ იგი იყოს უფასო ან

*) იხ. „სახალხ. გაზ.“ N 14.

ბულ იქმნას ჩვენი სპეციალისტებისმიერ.

საქმე, რომ წახდეს, რას არგებს მერმე მას „თითზე კბენანი“... **Sapienti sat!.. გრიგოლ დიასამიძე.**

მთხზეილი ამბები

სოფ. გურჯაანი. (კახეთი) „დროების“ 92 №-ში ერთი კორესპონდენტი გურჯაანის ამბებში ბეჭრს შემცდარ ცნობებს ურევს. კორესპონდენტი იწერება, რომ გურჯაანელები ძალიან მდიდრები არიან, ორ-სართულიანი სახლები უდგათო და კიდევ სხვა.

გურჯაანში სულ 760-დე კომლი სცხოვრობს, ამათგან ორ-სართულიანი სახლი 26-სა აქვს, (თავადების სახლები ანგარიშში მისაღები არ არის.) რაც დასახლოვებით მხოლოდ 3½0/0 შეადგენს, გურჯაანელ გლეხის სიმდიდრეზე დასაწარკვი საცილედია: 1908 წელს გურჯაანელთ მარტო საგზაოკუთო სარჯები 7,300 მანეთი გადასხდევინეს, აკლება აწიოკება და მოცდენა სხვა არის. ეს სარჯები კისრად მხოლოდ გურჯაანელთა დარიბ ნაწილს დასწვა; 100-ს კომლამდე მოსული სახლი, რომლის ხელში გაჭრობა და გურჯაანის ნამდვილი სიმდიდრე, სასოფლო სარჯების გაწევაში მონაწილეობას არ იღებს.

სომეხ მცხოვრებთა რიცხვი კორესპონდენტს 200-ს კომლამდის გაუჭამაც, რადესაც 100-ამდინაც ვერ აღწევს.

ნამდვილად გურჯაანის გლეხი შუამთ გაჭირვებას განიცდის. სასხარი ცხოვრებისა მარტო დვინო არის. და დვინის ამბავი კარგად ვიცით. „მოგა გვაა, არ მოგა—გაკლახი“. ყველას ახსოვს, რომ სააკაძეს დვინო გურჯაანელ გლეხისა სამალნე (48 ვედ.) 25 მანეთად იყიდებოდა

რადესაც გლეხობის გაჭირვებაზე არის დაბარაკი, შეკდეგობაში მისადებაა საშუალო შეძლების გლეხი და არა მთელ 760-ს კომლში 26 კაცი, რომელთაც ორ-სართულიანი სახლი წამოუწყიათ.

საშუალო შეძლების გლეხის წლიური შემოსავალი 45 მანეთს არ სცილდება, ციპალურ პროგრამმაში მოთავსებულია მუხლები, რომლებშიაც მოითხოვენ ყველა ამ დამატებითა სასკოლო დაწესებულებათა შემოღებას.

ჰიგიენურ მოთხოვნილებათა დასაცავათ პროგრამმა თხოულობს მუდმივ საექიმო-სანიტარულ მეთვალყურეობას სკოლებზე და მოსწავლეებზე, ყოველ სკოლასთან ბანოს მოწყობას და სწავლის კურსში სავალდებულო საგნად ჰიგიენის შეტანას, რითაც ხალხში ელემენტარული ცნობები ვრცელდება სჭირო სიწმინდესა და ჯანმრთელობაზე, ბევრად უკეთ ვიდრე სახალხო კითხვებით და ლექციებით.

შემდეგ იმავე მიზნებით და აგრეთვე წმინდა პედაგოგიურ მოსაზრებათა გამო—(რათა სწავლის კურსი უკეთ იქმნეს შეთვისებული მოსწავლეთა მიერ,) „მუნიციპალურ სოციალისტების პროგრამას შეაქვთ შემდეგი მოთხოვნილებაც: ყოველ კლასში მოსწავლეთა რიცხვი ყოველ შემთხვევაში ოც-და-ათს არ უნდა აღემატებოდეს. ეს საყურადღებოა განსკუთრებით რუსულ სკოლების მიერ, სადაც ხშირათ სამოცი, ოთხმოცის და, ასე განსინჯეთ, ასი მოსწავლეც-კი ზის ერთ კლასში, რომელიც თავის უსუფთაობით, შეხუთულის ჰაერით საპყრობილეს უფრო მოგაგონებთ, ვიდრე სასწავლებელს. სრულიად მეტია იმის მტკიცება, თუ რა დამღუპველი გავლენა აქვს ასეთ პირობებს მოსწავლეთა ფიზიკურსა და გონებრივ მდგომარეობაზე, გარდა იმისა, რომ მოსწავლეთა სიჭარბე ყოველ ღონისძიებას უსპობს მასწავლებელს სწავლის საქმეში სასტიკი ინდივიდუალიზაცია დაიცავს და ყურადღება მიაქციოს ყოველ მოსწავლის განსაკუთრებულ ბუნებას. „რაც უფრო მეტი ბავშვია კლასში, მით უფრო იძულებულია ხელოვნება ადგილი დაუთმობს ხელოსნობას.“ *)

მაგრამ ხალხი არა მარტო სკოლაში სწავლობს. ყველა ცოტათი თუ მეტად კულტურულ ქვეყნებში არსებობენ მრავალი დაწესებულებანი სკოლის გარეშე განათლებისა, უმეტესათ კერძო და საზოგადოებრივ ინიციატივით წარმოშობილნი. ხოლო ეს დაწესებულებანი (სახალხო უნივერსიტეტები, წიგნთ-საცავები, განათლების მეგობართა საზოგადოებანი, ყოფილ მოსწავლეთა კავშირნი, სახალხო კითხვათა საზოგადოება და სხ.), რომელნიც თავს უმთავრესად ქველმოქმედებით ინახავენ, ერთობ ხშირად განიცდიან ნივთიერ საშუალებათა ნაკლებობას, რაიც, ცხადია, მეტად ასუსტებს ამ დაწესებულებებში მომუშავეთა მოღვაწეობას: სწორედ ამ გარემოებითაა გამოწვეული მოთხოვნა, რომლითაც სოციალისტები მუნიციპალიტეტებს მიჰმართავენ და რომელიც მდგომარეობს რეგულიალურ ნივთიერ დახმარებაში ამგვარ დაწესებულებათადმი და უსასყიდლოდ სადგომების დათმობაში საჭიროებისამებრ.

რაც დასავლეთ ევროპის სკოლამ, ასე თუ ისე, მცირეოდნათ მაინც განახორციელა პრაქტიკულად, ამის ხსენებაც არ არის რუსულ მუნიციპალურ და საზოგადოთ სახალხო სკოლაში. უკანასკნელმა არ იცის არც სასკოლო ბუფეტები, არც საპირისფარეშოები, არც ისეთი კლასები, სადაც თვალ-ყურს ადევნებენ ბავშვებს იმ დროს, როდესაც ბავშვს შინ არავინ ეგულება; არა აქვს არა თუ აბანოები, არამედ რიგიანი ჰიგიენური სადგომები საკლასსო მეცადინეობისათვის და სხ. და სხ. სკოლის გარეშე განათლების დაწესებულებანი სულს ღაფავენ რუსეთში არა მარტო ნივთიერ გაჭირებისა გამო, არამედ და უფრო მეტათ ზნეობრივ შევიწროებათა გამო. სახეში გვაქვს ერთის მხრით ძლიერი ადმინისტრატიული რეპრესიები და მეორეს მხრით სამშობლო ენით სარგებლობის უფლების შეზღუდვა იმ ადგილებში, სადაც არა რუსნი ბინადრობენ რაიც, რასაკვირველია, სრულიათ ეთანაბრება იმ ნაციონალისტურ პოლიტიკას, რომელმაც ეგრე მტკიცეთ მოიდგა ფეხი ეგრედ წოდებულ „ინოროდცების“ სკოლასა და საზოგადოებრივ ცხოვრებისსხვა-და-სხვა სფეროში.

გრ. გველესიანი.

(შემდეგი იქნება)

*) იხ. Дамащке, გვ. 22.

სხვა და სხვა წვრილმანი შემოსავალიც 15 მანეთს—მაქსიმი კი სულ 60 მანეთია. ამისთანავე ნუ დაგვიწყებთ, რომ გურჯაანელი გლეხი მთელ 8—9 თვის განმავლობაში ფქვილის მეიღვასია.

16 მაისს მომრიგებელ შუამავლის ინიციატივით შეკრიბა 50-მდე კაცი და ქალი და წ. კითხვის საზოგადოების განეფიდებისა და სამკითხველოს დარსებაზედ იდაბარაკეს, მხოლოდ იდაბარაკეს. გლეხობის-კი, იმ გლეხობის, რომლის განსახლებლადაც არსებობა განეფიდება და სამკითხველო, „არა სწყმს დატყვა მეცნიერება“.

სამკითხველოს დარსებას ოცდა ის ტორია აქვს. ყველას ახსოვს, რომ 1880-ს წლებში დარსებულ სამკითხველოს 500-დე წიგნი და ჟურნალ-გაზეთი თუ. აბაშიძის სხვენში გამოხრეს თაგვებმა. თითქმის ყოველ წლივ იმართება რამდენიმე წარმოდგენა სამკითხველოს სასარგებლოდ, მაგრამ ფული არსად ჩანს.

1906—1908 წლებში ამ მიზნით რამდენიმე წარმოდგენაც გაიმართა, მაგრამ თავი არავინ გაიცნეს ფულის ამბავი გეთხრა.

შარშან ზაფხულს ბ. იდიკო აბაშიძემ წარმოდგენა გამართა, რომლის ნახევარი შემოსავალი გურჯაანის განათების უნდა მოხმარებოდა, მაგრამ კაცები თვალი ვერავის დაუნახავს. და ამის შემდეგ კიდევ დაიწყებენ კივილს, რად არის გურჯაანის გლეხობა უნდობიო.

ხალხის ნამდვილ გაჭირვებაზეა ის ამოდება საჭირო და არა იმაზე, თუ დამაზი სიტყვები სად დაიხარჯა.

ვ. კარბელაშვილი

შანტეკლერი

პიესა 4 მოქმედ. პრილოგითურთ ლექსად

ედმონდ როსტანისა*)

შაბათს, კვირასა და ორშაბათს ზედიზედ ტფილისის სახაზინო თეატრში პირველად წარმოდგენილ იქმნა ედმონდ როსტანის „შანტეკლერი“,

*) ვმეჭდავთ ამ წერილს, თუმცა ავტორს ბევრში არ ვეთანხმებით: განსაგუთრებით გადაჭარბებულად მიგვაჩნია „შანტეკლერის“, რომელიც წელიწადი ნახევარი ითამაშეს ერთ-ერთ პეტერბურგის თეატრში, დაფასება. რედაქცია ვფიქრობთ ამ პიესაზე თავისი აზრი გამოსთქვას აწლიც მოემავალში. რედ.

რომელიც ერთის ოჯახის საქათმეში ფუსფუსობენ ქათმები, იხვები, მათის წიწილებით, ინდაური, მოშინაურებული შაშვი და მტრედები. მათ წინ უძღვის და ჰქონდაგობს მშვენიერი მამალი, თავის სიმღერისათვის „შანტეკლერად“ წოდებული, რაიცა ქართულად ჰნიშნავს „ნათელ-მღერალს“. მათი პატრონი კეთილი ვეტერანია და ფრინველებიც თავისუფლად კაკანებენ. ბებერი კრუხი მითი ნუგეშობს, რომ მისი პაწია გაიზარდა და სახელოვან მამლად გადაიქცა, რომელსაც მეგობრებად ჰყავს ლამაზი თეთრი ქათამი, ლურჯი ქათამი და შავი ქათამი. ხოლო ყოყოჩა ინდაურს არ მოსწონს ამმის თვალ-წინ გაზრდილ ბავშვის უპირატესობა. შემოდის მამალი „ნათელ-მღერალი“ და ქებას უძღვნის მზეს, ყველას გამნათლებელსა და სიცოცხლის მიმცემს.

მართლა, შანტეკლერი ღარიბია, მისი საქათმეც მცირე საასპარეზოა, მაგრამ იგი მხიარულად და ამაყად ასრულებს თავის მოვალეობას. საყვარელი ქათმები შეეხვეწებიან მის ნათელ სიმღერის საიდუმლოს გაზიარებას, მაგრამ შანტეკლერი ჯერ არავის უმჟღავნებს. ერთგული ძაღლი, პატუ, ჯაჭვზე მიბმული, თავის ბუნაგიდან თავს ამოჰყოფს და აფრთხილებს მამალს, რომ ღამის მოყვარული ფრინველები მის წინააღმდეგ შეთქმულებას ადგენენ. რისთვის? „ნათელ-მღერალი“ ყველას ძილს უფრთხობს, სიბნელესა ჰფანტავს... ამ დროს შემოიპრება მონადირისაგან დევნილი, შეშინებული მშვენიერი ოქროსფრთოვანი ხოხობი და შველას ითხოვს. „შანტეკლერი“ მას მიიღებს თავის ფრთებთა ქვეშე და პატუ თავის ბუნაგში დამალავს, ასე რომ მონადირის ძაღლი, ბრიფო, ვერ იპოვის და უკან ბრუნდება. ხოხობი მადლიერი თავისუფლად გამოდის. მშვენიერი მზეთუნახავი უამბობს თავის თავ-გადასავალს ოგი დაბადებულია ცხელს კოლხიდაში და ბოჰემიის გზით მოსული. შეიძლება იგი იყოს იაზონისაგან მოტაცებული ოქროს საწმისი. შანტეკლერი გატაცებულია მისი მშვენებით და თავს დაჰკურკურებს, მაგრამ ხოხობი შორს იჭერს, ვიდრე შანტეკლერი თავის სიმღერის საიდუმლოს არ გაუმჟღავნებს. დამცინავი შაშვი ახალ სტუმრის მოსვლას ციცარს შეატყობინებს, რომელსაც ხვალ დღეობა აქვს ციცარი მოირბენს და ხოხობს თავის მეჯლისში ჰპატიჟებს.

II მოქმედება: მამლის დილა. ღამით ტყეში ბუებმა და ღამურებმა, რომელთაც ეხმარებათ კატა და ინდაურიც, გადასწყვიტეს შანტეკლერის დაღუპვა, რადგან მას თავის სიმღერით მზე ამოჰყავს და მათთვის სანატრელ წუდიადს აჭრობს. ხვალ ციცარის დღეობაში ფარშევანგმა უნდა მოიყვანოს სხვა უცხოელ მამლებთან ერთად ერთი საშინელ ძალის მოჩხუბარი მამალი, რომელიც შანტეკლერს ბოლოს მოუღებს. ალიონი ახლოვდება. შემოდიან შანტეკლერი და ხოხობი, რომელიც მომხიბლავად ეტრფიალება და სთხოვს შანტეკლერს თავის სიმღერის საიდუმლოების გაზიარებას. შანტეკლერი, სიყვარულით დამთვრალი, თაკს ვერ იკავებს. ესეც კია, რომ თვითონაც უნდა თავისი გულის ნადები მეგობარს გაუზიაროს. უწყოდე, მეგობარო, მე მზის მახაროებელი ვარ, ჩემს სიმღერას თან უეშველად მზის ამოსვლა მოსდევს და მე დარწმუნებული ვარ, რომ ერთს ალიონსაც არ ვიმღერო, ჩემს არე-ბარეში მზე არ ამოვა. მე ამ რწმენით ვსცოცხლობ, ეგ მამხნევებს და მაკისრებინებს ჩემს მოვალეობას ბოლომდის მივყვეო. ხოხობი გაოცებულია და თითქმის რწმუნდება შანტეკლერის მაღალს მოწოდებაში. დამცინავი შაშვი, იქვე ქოთანში მიმალული, ამ აღსარებას გესლიანის ხარხარით შეეგებება. მაგრამ შანტეკლერი, მაგრად მოლიან მიწაზე შემდგარი, ისეთს „ყიყლიყოს“ შემოსძახებს, რომ მართლაც ცისკიდური ნათდება და მზე დიდებულად ამობრწყინდება. ამ დილასავით არასოდეს არ უმღერია, რადგან ხოხობის სიყვარულმა აღაფრთოვანა და ახალი ძალა შეჰმატა. დილის სიცოცხლით ამოძრავდნენ ფრინველები, მწერები, პირუტყვები, ადამიანები ხოხობი მიდის ციცარის წვეულებაში. შანტეკლერს ეს ჰორიკანა ქალბატონი ეჯავრება და არ უნდა წავიდეს. მაგრამ შაშვი თავის დაცინვაში ვერ იკავებს ღამის ფრინველთა შეთქმულობას, რომელსაც იგი დაესწრო, და უმჟღავნებს შანტეკლერს, რომ იქ მის დასაღუპად მოწვეული მოჩხუბარი მამალი იქნება. მაშ თუ ასეა, შანტეკლერი მანდ უეჭველად წავა.

III მოქმედება: ციცარის დღეობა. დარბაისელი ქალბატონი სტუმრებს იღებს. შემოდის ზიზილ-პიპილოვანი ფარშევანგი თავისის შეუთანაბელის ბოლოთი, რომელიც ქათმების გულის დამტყვევებელია. „მაესტროს“ ხელოვნების დაფასებაში თვით რესკინიც არ შეედრება. მისი მძიმედ გამოთქმული ყოველი სიტყვა კანონია საზოგადოებისათვის. შემოდიან სხვა და სხვა ქვეყნიდან მოსული გაწაფული მამლები, რომელთაც თავ-თავისი ტიტული და ორდენი აქვთ. შემოდის შანტეკლერიც, „უბრალო მამლად“ მოხსენებული, რომელსაც ყველანი ცხვირ-აბზეკით შეხვდებიან. შანტეკლერი ვერა გრძნობს თავს კარგად ამ ფართი-ფურთში, მაგრამ უცდის თავის მტრის ნიღაბის ახდას. მიზეზიც მალე გამოჩნდება. შანტეკლერმა უსაყვედურა სხვა მამლებს გადაგვარება, ავიკულტორის ხელში გაწვრთნა, ბუნებისაგან დაშორება და შეაქო კოკობი ბუნების შვილი, ვარდი, რაზედაც უცებ ჯგუფში ტლანქი ხმა გაისმა, ვარდი არაფერი ჰღირსო, და ყველამ გზა მისცა ერთს უშნოდ გაგრძელებულს, ფოლადის დეზებიანს თეთრს მამალს. ეგ არის მის მკვლელად მოწვეული მოჩხუბარი მამალი, რომელიც იკვეხის ამერიკასა და ინგლისში მრავალ მამლის მოკვლას. ხოლო ბეჩავს შანტეკლერს ჯერ არავინ მოუკლავს, პირიქით ბევრი სიკვდილისაგან გადურჩენია. გაიმართა დუელი. თეთრი მოჩხუბარი დახელოვნებულია და რამდენიმე შეტაკების შემდეგ ცხვირ-პირზე სისხლს ადენს შანტეკლერს, რომელიც მაინც იბრძვის და თან უმჟღავნებს საზოგადოებას, რომ ის მზის მახაროებელია. უცებ ალალი დაუქროლებს კრებას და პატივცემული საზოგადოება შიშით იფანტება, გარბის თვით უძლეველი თეთრი მამალიც. რჩება მხოლოდ შანტეკლერი, რომელიც წიწილებს თავისფრთის ქვეშ იფარავს. ქორი მოშორდება. დუელი ისევ გრძელდება. ახლა შანტეკლერი უძლეველია, რადგან საერთო მტერი მოშორებულია. იგი იერიშით შეუტევს მოჩხუბარს, რომელიც ბოლოს თავის ფოლადის დეზებს იხმარს და „მოკვდის“ შეყივლით დასცემს მოპირდაპირეს. მაგრამ შანტეკლერი გადაუხტა. მოქნეული ფოლადი თვით მოჩხუბარის მეორე ფეხს მოხვდა და წააქცია. იგი კოჭლობით გარბის. ამ სცენაზე მხოლოდ საყვარელი ხოხობი და ერთგული პატუ იჭერდნენ შანტეკლერის მხარეს. ყველა სხვანი მის მოწინააღმდეგე მოჩხუბარ მამლისა და ფარშევანგის მხარეს იყვნენ. ახლა-კი უგუნური ბრბო ისევ მიეხვია გმირს შანტეკლერს. მაგრამ ეს უკანასკნელი გულ-დაწყვეტილია ყველას გაუტანლობით. „შორს ჩემგან!“ შესძახებს იგი და თავის საყვარლის გულ-მკერდს მიეყრდნობა, რომელიც მას თავისუფალს ტყეში იწვევს, სადაც დაუბრუნდება შანტეკლერს, მოძმეთა სიმუხთლისაგან დაკოდილს, დასუსტებული ხმა. შანტეკლერიც სტოვებს განუსჯელთ და ტყეში მიდის.

IV მოქმედება: ბულბულის ღამე. ტყეში თავისუფლად სტკბება ხოხობის სიყვარულით შანტეკლერი. მოდიან ბაყაყები და პარმოთნეობით შეაქებენ მის სიმღერას, დააყენებენ ბულბულზე მაღლა, რომლის ადგილს ამიერიდან შანტეკლერს შესთვლიან. ამ დროს გაისმის ბულბულის ციური ხმები, რომელიც ჰხიბლავს მთელს ბუნებას. შანტეკლერი და ბულბული მეგობრებია, რადგან შანტეკლერმა დაიცვა ბულბულის საყვარელი ვარდი. ბაყაყები თავისი ყიყინით სცდილობენ ბულბულის მღერის გაჭარწყლებას. ამის გამგონე შანტეკლერი გაბრაზდება როსტანი, აი სამი გამოსასვლელი წერტილი ფრანგულის ლიტერატურისა. მსოფლიო ლიტერატურაში ედმონდ როსტანს განსაკუთრებული ადგილი უჭირავს თავისი უეჭველის ორიგინალობითა და ალის ძლიერის ლობა და კიდეც დაისაჯა, მაგრამ ის მაინც დაბრუნდება თავის საქათმეში და ჰარ-გაბდილი თავის ყოველ-დღიურს მუშაობას შეუდგება უფრო მეტის ენერგიითა და მედგრობით და განაგრძობს მანამდის, სანამ ბნელი სრულიად არ მოისპობა დედამიწაზედ. გზაზედ მონადირე დახვდება და გაგარეულებულს მამალს თოფს ესვრის. ხოხობს უნდა ამას ხელი შეუშალოს და გაფრინდება მისკენ, მაგრამ ახლოს გაბმულს მახეში გაებმება. ტყვია ასცდა მამალს, შორიდან მოისმა ისევ მისი „ყიყლიყო“. ხოხობი ნუგეშ-ცემულია: დაე მოვიდეს ადამინი, ხოხობი დაიჭიროს და შინ წაიყვანოს! იგი გვერდით ამოუდგება თავის საყვარელს შანტეკლერს და მასთან ერთად ყოველ დილას მზის ამოსვლას მიესალმება...

განა შესაძლებელია ამ პოეზიით სავსე პიესის გადმოცემა? ეგ უნდა წაიკითხოს ადამიანმა დედანში, რომ მთელის მისის წყალ-ხვავარით დასტკბეს. დააკვირდით მის სუჟეტს და მიხვდებით მის ნამდვილს იდეასა და თუ გნებავთ მორალსაც. დასახვა წმინდა იდეალისა, რომლის ცხოველ-მყოფელობა მრწამს და რომლის განხორციელება ჩემზეა დამოკიდებული; მისთვის ყოველ-დღიური მუშაობა, ბრძოლა და მისდამი მოვალეობის პირნათლად შესრულება. მე მრწამს, რომ მზე უჩემოდ არ ამოვა. ეგ იმას ნიშნავს, რომ ჩემს საასპარეზოში, სადაც ჩემი „ყიყლიყო“ მისწვდება, მზის ამოსვლაში, სიცოცხლის ამოძრავებაში მეც მიდევს წილი, როგორც სხვებს სხვა მამლებს, და ჩემი არჩეულ სწორე გზიდან გადახვევა სიბნელეში გახვევს არე-მარეს. მხოლოდ ასეთი მტკიცე რწმენა ჰქმნის რასმე დიდებულს. ჩემი სიბრძნე და რეზონიორობა ვერ შეედრება ამ რწმენით გამსჭვალულს ჩემს მოქმედებას. ედმონდ როსტანმა პოეტური თვალით განსჭვრიტა ის პრინციპი, რომელიც თანამედროვე პრაგმატიულმა ფილოსოფიამ გაარკვია ინტუიციისა და მოქმედიანობის ფორმულებში.

მერე აიღეთ სიყვარულის იდეა. ნუთუ ეგ არ გამოსჭვივის თავისის ქედმაღლობის მნიშვნელობით იმ სცენაზე, სადაც შანტეკლერს ხოხობი შეუყვარდა, და მით აღფრთოვანებულს ამ დილასავით არასოდეს არ უცქერია? სიყვარული განუყოფელია, რაიცა გასაგებს ჰყოფს ხოხობის ეჭვიანობას, და როცა იგი მოვალეობას დაუპირისპირდება, აუცილებელია კატასტროფა. სადა ნახეს ამ პიესაში ზემო-აღნიშნულთა მსგავსმა კრიტიკოსებმა თავის ბურჟუაზიულ იდეალის გამართლება? იმაში ხომ არა, რომ შანტეკლერი მტკიცედ სდგას მშობლიურს ნიადაგზედ, ემსახურება თავის საქათმეს, გადაგვარებულ, ან უცხოურ მოდის მამლების მტერია. ან სად არის პატუს შანტკლერისადმი მეგობრობაში დადგენილ „წესიერებისა და იერარქიის პატივისცემა“? „სირანო დებერჟერაკის“ ავტორმა საყვარლად და მომხიბლავად დაგვიხატა „ბოჰემიელი“ ხოხობის თავისუფალი ცხოვრება, თავისუფალს ჰაერში, გაშლილს ტყეში ნავარდი, მაგრამ თან ამას შეუერთა—და არა დაუპირისპირა—შანტეკლერის მოქმედება და გადაჭრილ მიზნის სამახური. აქ კარგი იქმნებოდა შეგვედარებინა ედმონდ როსტანის „შანტეკლერი“ თითქმის ანარქისტ ჟან რიშპენის „მოხეტიალესთან“, რომელიც თავის ხეტიალის დროს ბევრს კარგსაც ჰმოქმედებს, მაგრამ ადგილი ნებას არ გვაძლევს. ედმონდ როსტანი უკანასკნელ წლების პოლ ბურჟე და ჟიულ ლემეტრი არ არის, რომ თავისი ჩანგი პოეზიის გარეშე მყოფ საგნებისათვის ააყეროს. იგი ჰეშმარიტი ხელოვანია, ხოლო ჰეშმარიტი ხელოვნება და ბურჟუაზიული იდეალი ერთად არ თავსდება, ერთი მეორეს სპობს.

შანტეკლერი ხელს აძლევს გავროშს, ხოლო გავროში ის პარიზელი „ცელქია“ რომელიც 1832 წლის რევოლუციის დროს სტუდენტებთან ერთად ბარიკადებზე გმირულად კვდება. გალლთა მამალმა ერთხელ უყივლა ქვეყანას თავისუფლება და მასვე აქვს უფლება უკანასკნელი სრული განთავისუფლებაც ახაროს. აბა რა აქვთ საერთო რომანტიზმსა და ბურჟუაზიას? ხოლო ედმონდ როსტანი ნამდვილი შვილია რომანტიზმისა, მან განავითარა იგი და აიყვანა უმაღლეს ხარისხამდის, ასე რომ მას შეიძლება ვუწოდოთ „ნეო-რომანტიკოსი“. პიერ კორნელი, ვიქტორ ჰიუგო და ედმონდ როსტანი, აი სამი გამოსასვლელი წერტილი ფრანგულის ლიტერატურისა. მსოფლიო ლიტერატურაში ედმონდ როსტანს განსაკუთრებული ადგილი უჭირავს თავისი უეჭველის ორიგინალობითა და ალის ძლიერის

ნიგნობრივი

20 მაისიდან ■ ისევ ნიგნების ფასი

ნიგნების ახალი ფასები

20 მაისიდან—10 ივნისამდე 1910 წ.

ფასდაკლებით 10—5 %

ადმინისტრაციის № 258

(10—5)

◄ ისევ ნიგნების ფასი ►

20 მაისიდან ■ ისევ ნიგნების ფასი

ნიგნობრივი

20 მაისიდან—10 ივნისამდე 1910 წ. ►

ფასდაკლებით ნიგნების ახალი ფასები

ადმინისტრაციის № 258

(10—5)

◄ ისევ ნიგნების ფასი ►

ნიგნების ახალი ფასები

ნიგნობრივი

ფასდაკლებით

20 მაისიდან—10 ივნისამდე

1910 წ.

ადმინისტრაციის № 258

(10—5)

ნიგნების ახალი ფასები

ნიგნობრივი

ფასდაკლებით

20 მაისიდან—10 ივნისამდე

1910 წ.

ადმინისტრაციის № 258

(10—5)

◄ ისევ ნიგნების ფასი ►

20 მაისიდან ■ ისევ ნიგნების ფასი

ნიგნობრივი

20 მაისიდან—10 ივნისამდე 1910 წ. ►

ფასდაკლებით ნიგნების ახალი ფასები

ადმინისტრაციის № 258

(10—5)